

Sygn. akt II K 1075/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Lucyna Brzoskowska,

Protokolant: Tomasz Grabowski,

Prokurator: Agnieszka Dobies

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17-02-2016 r. sprawy:

R. B.,

syna S. i D. z domu M.,

urodzonego 12 czerwca 1974 roku w O.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 17 maja 2015 roku w miejscowości K., gm. B. na drodze publicznej w ruchu lądowym prowadził pojazd mechaniczny marki O. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości co potwierdzono badaniami na urządzeniu elektronicznym Alkometr A20 nr 127/93: I badanie – wynik: 0,45 mg/l, II badanie – wynik: 0,45 mg/l, III badanie – wynik: 0,42 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazany przez Sąd Rejonowy w Olsztynie II Wydział karny z dnia 24 sierpnia 2009 roku – sygnatura akt IIK 694/09 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, a ponadto w tym samym miejscu i czasie nie zastosował się do orzeczonego wyroku przez Sąd Rejonowy w Olsztynie IX Wydział Karny z dnia 23 grudnia 2013 r. – sygn. Akt IX W 3597/12 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 36 miesięcy tj. od 13 grudnia 2012 r. do 13 grudnia 2015 r.

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk w zb. z art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

orzeka:

I. Oskarżonego R. B. uznaje za winnego popełnionego zarzuconego mu czynu i za to na mocy art. 178a § 4 kk w zb. z art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk skazuje go, zaś na mocy art. 178a § 4 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 (dziesięciu) lat,

III. na podstawie art. 49 § 2 kk przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5000 (pięć tysięcy) zł,

IV. na podstawie art. 624 kpk zwalnia oskarżonego z ponoszenia kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa w całości.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony R. B. był uprzednio skazany wyrokiem przez Sąd Rejonowy w Olsztynie II Wydział karny z dnia 24 sierpnia 2009 roku – sygnatura akt IIK 694/09 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, tj. o czyn z art. 178a § 1k.k. Ponadto nie zastosował się do orzeczonego wyroku przez Sąd Rejonowy w Olsztynie IX Wydział Karny z dnia 23 grudnia 2013 r. – sygn. akt IX W 3597/12 zakazu prowadzenie wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 36 miesięcy tj. od 13 grudnia 2012 r. do 13 grudnia 2015 r.

W dniu 17 maja 2015 roku oskarżony R. B. przebywał w pracy, gdzie spożywał alkohol w postaci piwa. Oskarżony R. B. spożywał alkohol w ciągu całego dnia, przez kilkanaście godzin. Tego dnia oskarżony remontował łazienkę. Po skończonej pracy oskarżony R. B. wsiadł do samochodu marki O. (...) nr rej. (...) i jechał jako pasażer. Samochodem kierował kierowca. Kierowca wysiadł wcześniej i oskarżony wsiadł za kierownicę w/w samochodu i kierował nim do miejsca zamieszkania. W pewnym momencie oskarżony został zatrzymany przez funkcjonariuszy policji do kontroli drogowej. Oskarżony został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

Wynik badania wskazał, że oskarżony jest w stanie nietrzeźwości – I badanie 0,45 mg/l, II badanie 0,45 mg/l, III badanie 0,42 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu.

/dowody: wyjaśnienia oskarżonego k. 10, dowody z dokumentów: protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości k.2-3

Oskarżony R. B. był uprzednio karany sędownie /dane o karalności 12-15, k.17, k.24-29/.

W toku postępowania oskarżony R. B. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia zgodne z ustalonym stanem faktycznym. /k.10/

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Wyjaśnieniom oskarżonego, gdzie przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu należało dać wiarę, gdyż są one zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, nie kwestionował swojego zawinienia oraz sposobu zachowania, a jego wyjaśnienia są szczerze i pełne, zgodne z ustalonym stanem faktycznym.

Stan nietrzeźwości oskarżonego potwierdziło badanie za pomocą alkometru. Analiza protokołu jego użycia prowadzi do wniosku, że czynność ta została przeprowadzona w sposób prawidłowy, sprawnym technicznie urządzeniem.

Dlatego też Sąd w pełni uznał za wiarygodne wszystkie dowody zgromadzone w sprawie, albowiem uzupełniają się wzajemnie, tworząc dokładny i spójny obraz zaistniałego zdarzenia.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na uznanie, że R. B., będąc w stanie nietrzeźwości kierował pojazdem mechanicznym – samochodem osobowym po drodze publicznej. Jednocześnie będąc wcześniej prawomocnie skazany przez Sąd Rejonowy w Olsztynie II Wydział karny z dnia 24 sierpnia 2009 roku – sygnatura akt IIK 694/09 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, a ponadto w tym samym miejscu i czasie nie zastosował się do orzeczonego wyroku przez Sąd Rejonowy w Olsztynie IX Wydział Karny z dnia 23 grudnia 2013 r. – sygn. Akt IX W 3597/12 zakazu prowadzenie wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 36 miesięcy tj. od 13 grudnia 2012 r. do 13 grudnia 2015 r.

Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu określonego w art. 178a§4k.k. w zw. z art. 244k.k. Jego wina nie budzi wątpliwości i została udowodniona.

Uznając oskarżonego za winnego popełnienia przypisanego mu czynu, Sąd wymierzył mu karę jak w części dyspozytywnej wyroku. Przy orzekaniu o karze zasadniczej, jak i w odniesieniu do pozostałych instytucji, Sąd stosował przepis z art. 4 § 1 k.k., uznając że przepisy obowiązujące przed 18 maja 2015 roku i 1 lipca 2015 roku są korzystniejsze, niż te obowiązujące w czasie orzekania.

Przy wymiarze kary orzeczonej wobec oskarżonego Sąd brał pod uwagę jako okoliczności obciążające przede wszystkim stopień upojenia alkoholowego w jakim był oskarżony, złamanie środka karnego oraz uprzednią karalność. Tego rodzaju nieodpowiedzialne i potencjalnie groźne zachowania wymagają zdecydowanej reakcji karnej. Zachowanie oskarżonego – jazda pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości - dobitnie świadczy o jego lekceważącym stosunku do prawa oraz do zasad bezpieczeństwa w ruchu, narażaniu siebie na utratę zdrowia, a innych uczestników ruchu na potencjalne niebezpieczeństwo utraty zdrowia lub życia. Nie bez znaczenia jest także to, że oskarżony dopuścił się tego czynu będąc uprzednio prawomocnie skazanym za czyn z art.178a § 1 k.k. oraz będąc w trakcie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych wynikającego z kolejnego wyroku.

Jako okoliczności łagodzące w stosunku do oskarżonego Sąd dopatrzył się jedynie przyznanie się do winy oraz okazanie żalu.

Mając powyższe na uwadze w ocenie Sądu społeczna szkodliwość popełnionego czynu zabronionego przez wymienionego jest znaczna. Wymierzona oskarżonemu R. B. kara bezwzględna pozbawienia wolności w ocenie Sądu jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. Uwzględnia cele, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Tego rodzaju nieodpowiedzialne i potencjalnie groźne zachowania wymagają zdecydowanej reakcji karnej.

Oskarżony jest osobą karaną, zatem mając powyższe na względzie w ocenie Sądu właściwą reakcją prawną - karną na popełnione przestępstwo będzie kara pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku. Wysokość kary jest adekwatna do wagi popełnionego przestępstwa, stopnia społecznej szkodliwości i winy oskarżonego.

Przestępcze działanie oskarżonego świadczy o szczególnie negatywnym nastawieniu oskarżonego do przestrzegania przepisów prawa i braku pozytywnych wyników jego resocjalizacji w warunkach wolnościowych.

W ocenie Sądu prawidłowa resocjalizacja oskarżonego winna odbywać się w warunkach izolacyjnych, dlatego też wykonanie wymierzonej kary pozbawienia wolności nie zostało warunkowo zawieszona. Stosownie bowiem do treści art. 58§1 k.k. jeżeli ustawa przewiduje możliwość wyboru rodzaju kary, sąd orzeka karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania tylko wtedy, gdy inna kara lub środek karny nie może spełnić celów kary. W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie wymogi stawiane wymiarowi kary przez art. 58§1 k.k. spełni jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności. Skazując oskarżonego uprzednio Sąd już dał wyraz zaufania do niego i przekonania, iż potrafi on zweryfikować swe dotychczasowe postępowanie w przyszłości i wymierzył mu kary o charakterze wolnościowym.

Jak widać oskarżony nie wyciągnął z tego właściwych wniosków i w dalszym ciągu okazuje lekceważenie zarówno norm prawnych jak i prawomocnych rozstrzygnięć sądu.

Zdaniem Sądu jedynie kara pozbawienia wolności we właściwy sposób wpłynie na postawę oskarżonego w przyszłości. Dlatego też Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

Należy przy tym pamiętać o dyrektywie wynikającej z art. 69§4k.k., w myśl której: (...) wobec sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4 sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności w szczególnie uzasadnionych wypadkach.

Mając powyższe na uwadze, Sąd nie dopatrzył się w stosunku do oskarżonego R. B. żadnych okoliczności szczególnie uzasadnionych, które pozwalałyby na zastosowanie instytucji warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności. Wręcz przeciwnie, w ocenie Sądu sprawcę takiego jak oskarżony należy izolować. Sam oskarżony przyznał, że ma problem z alkoholem, miał świadomość, że był uprzednio karany na takie samo przestępstwo i pomimo uprzedniego prawomocnego skazania przez Sąd Rejonowy w Olsztynie II Wydział Karny wyrokiem z dnia 24 sierpnia 2009 roku – sygnatura akt IIK 694/09 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, a ponadto nie zastosował się do orzeczonego wyroku przez Sąd Rejonowy w Olsztynie IX Wydział Karny z dnia 23 grudnia 2013 r. – sygn. Akt IX W 3597/12 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 36 miesięcy tj. od 13 grudnia

2012 r. do 13 grudnia 2015 r. – kierował pojazdem mechanicznym będąc w stanie nietrzeźwości. Podnoszone przez wymienionego okoliczności m.in. dotyczące jego ojca i rodziny, biorąc przy orzekaniu pod uwagę indywidualne cechy i właściwości sprawcy, na tym etapie postępowania, nie stanowiły w ocenie Sądu tych szczególnych okoliczności, o których mówi przepis z art. 69§4 k.k.

Zakaz prowadzenia pojazdów należy do grupy środków o charakterze prewencyjnym i ochronnym, mających na celu zapobieżenie popełnienia przez sprawcę podobnego czynu w przyszłości. W kontekście powyższego uznać należy, że zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczony wobec oskarżonego na okres 10 lat spełni swoje cele prewencyjne. W ocenie Sądu orzeczony w takiej wysokości zakaz, działając jako przestroga, skłoni sprawcę, po odzyskaniu uprawnień, do powstrzymania się od naruszania zasad bezpieczeństwa w komunikacji. Przy uwzględnieniu stopnia nietrzeźwości sprawcy oraz wspomnianych wyżej okoliczności obciążających uznać należy, że oskarżony nie zasługuje na dalsze uczestniczenie w ruchu jako kierowca. Z opisanych wyżej okoliczności wynika, że prowadzenie pojazdu przez oskarżonego zagraża bezpieczeństwu w komunikacji i zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczony na okres 10 lat spełni swe cele prewencyjne.

Sąd orzekł świadczenie pieniężne na rzecz fundacji Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie, biorąc pod uwagę okoliczności sprawy, możliwości zarobkowe, majątkowe oskarżonego oraz, która czyni zadość celom jakim Fundacja została powołana.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie powołanych przepisów jak w punkcie IV wyroku mając na uwadze możliwości zarobkowe i majątkowe oskarżonego.